

stemmelserne. Hvad der kan gøres der, f. Eks. ved Hjælp af Mellemmænd, er ganske utroligt.

Men jeg vil med Fornøjelse forhandle ogsaa om denne Sag og dette Princip med det ærede Medlem i Udvalget, for det ærede Medlem er jo heller ikke paa dette Punkt lige saa lidt som i noget andet doktrinært; han mener, hvad han ogsaa selv sagde til Slut, at der ikke kan være Tale om at gennemføre Værditold over en Bank for alle Varer, men at der kun kunde være Tale om at prøve paa at gaa noget videre, end man er gaaet i Forslaget. Jeg maa bemærke, at naar man er gaaet bort fra Værditolden med Hensyn til Cykler, saa er det paa Grund af de virkelig højst ubehagelige Erfaringer, man har gjort netop med Hensyn hertil. Jeg skal meget gerne optage til Drøftelse nogle enkelte Positioner, og jeg tænker, det navnlig bliver dem, det ærede Medlem var med til at foreslaa fortoldede efter Værdi i Toldkommissionens Betænkning. Som sagt, har jeg allerede tænkt paa at tage det op for Tobakkens Vedkommende. Jeg haaber, at ærede Medlemmer deraf vil se, at jeg ikke er nogen principiel Modstander af Værditold. Naar der er Mulighed for at komme over Vanskelighederne, er jeg villig til at gaa ind derpaa. Men naar man har Ansvaret for en Administration, kan det, som sagt, ikke gaa an, at man for et Princip's Skyld kaster sig ind i Vanskeligheder, som man ikke kan overse.

Det næste Punkt, hvor man har angrebet Forslaget, er med Hensyn til Positionernes Antal. Det ærede Medlem for Saksjøbing synes at lægge stor Vægt derpaa. Jeg tror dog, han var ene om det, og der kan jo heller ikke lægges saa overdreven Vægt derpaa. At man i Almindelighed kan sige, at en Toldlov skal have saa faa Positioner som muligt, er sikkert, det er utvivlsomt og af samme Styrke, som at man overhovedet, naar man realiserer en Sag, skal gøre sig saa lidt Bekymring og Ulejlighed som mulig. Men det kan ikke afgøres efter et Princip og en Teori, man maa se paa alle de mange Varer i en Gruppe, om de fornuftigvis lade sig samle under en Position, eller det er nødvendigt at opstille flere. At samle en Masse uensartede Varer under en enkelt Position er netop det, som har givet Anledning til alle disse mange Toldresolutioner, som der har været saa megen Debat om i Sommer, og som der har været saa megen Klage over. Sagen er netop den, at naar man under en enkelt Posi-

tion samler ganske uensartede Varer, kommer der evindelige og evindelige Tvivlsspørgsmaal, fordi der evindeligt kommer en Mængde Varer op, paa hvilke Positionen ikke passer. Man maa da tage dem op i Toldvæsenet til Debat: høre de hjemme under den Position eller den Position, eller skulle de ind under ubenævnte Varer? Og saa fremkommer der alle disse Toldresolutioner, der danne til vor nuværende aldeles forældede Toldlov et aldeles nødvendigt Supplement, men ogsaa et meget uheldigt Supplement.

Naar en Position med Vægttold har Sætser, der ere for høje for nogle af disse Varer og for lave for andre, kan det ikke siges andet end at være rimeligt og fornuftigt at dele den. Ved Garn var der en enkelt Position med en Told af $12\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilo; den blev af Folketinget i 1900 nedsat til 10 Øre, men her er denne ene Position delt i 2, en for utvundet, groft, ubleget Garn paa 8 Øre — det er mindre værdifuldt og har været underkastet mindre Arbejde —, medens andre mere værdifulde Garner fortoldes med 12 Øre pr. Kilo. Denne ene Position, der rummede meget forskellige Garner af meget forskellig Værdi, har man altsaa delt i 2, en for de mindre værdifulde til 8 Øre og en for de mere værdifulde til 12 Øre. Paa den Maade forøger man ganske vist Positionernes Tal, men jeg kan ikke indse andet, end at man derved kommer den rimelige Told en Smule nærmere. Det er ogsaa den Vej, man i den senere Tid er gaaet rundt om i Landene, man har beholdt Vægttolden, men man er samtidig gaaet over til at søge at specificere det nærmere for at ramme retfærdigere. Jeg indrømmer, det er meget vanskeligt at faa det til at passe ordentligt, men den Forøgelse af Positionernes Antal, her er Tale om, er heller ikke meget stor, ja, i Forhold til den gældende Toldlov er Antallet endog mindre, idet Forslaget her omfatter 254 Positioner, hvoraf 209 betalende; i det Forslag, Køedt redigerede i 1897—1900, var der 184 betalende. Forøgelsen ligger væsentligt paa Manufakturvarepositionerne, fordi man der har søgt at komme til en Fortoldning, der bedre svarede til Stoffernes virkelige Værdi. Andre Lande have en ganske anderledes stor Deling. Jeg skal saaledes nævne, at Tysklands Toldlov vistnok har saadan noget som en 13—1500, og den ny norske Toldlov vistnok ca. 600 Positioner, og det er dog et lille Land. Men jeg anser ikke dette Punkt for at have nogen overdreven stor